

Duhovna misel - 23. feb. 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

7. nedelja med letom

Katera je pot do svetosti, nam dobro, konkretno, razloži Jezus. Rečeno »oko za oko in zob za zob«. On pa pravi: »Ne upirajte se hudobnežu.« brez maščevanja. Če je v mojem srcu zamera zaradi nečesa, kar mi je storil, in se hočem maščevati, me to oddalji od poti naproti svetosti. »Za boš plačal« ni krščansko. Te besede niso del kristjanovega jezika. Nič maščevanja in nič zamere. »'Ta dela moje življenje neznosno! Tista so me vse dni obrekuje! Tudi jaz jo bom obrekoval ...' Ne. Kaj pravi Gospod zanje!«

»Odpustiti. V svojem srcu. To je pot svetosti in to oddalji od vojn.« Če moški in ženske sveta naučili odpustiti, vojn ne bi bilo. Vojna se začne zagrenjenosti, zameri, želji po maščevanju. To je tisto, kar uniči družino, prijateljstva, cele četrti. Kaj narediti, kadar začutimo te stvari, nam pove Jezus: »Ljubite svoje sovražnike.« In če nekoga ne moreš ljubiti, bi ga lahko ljubil (papež Frančišek, 19. 2. 2017).

Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2020

Domoljubje

Država uničuje sebe, če nekatere državljane izključuje iz sodelovanja za **skupno dobro**. Z izrazom »skupno dobro« mislimo na vse ugodne stvari, ki jih potrebujemo, da razvijamo sposobnosti ter postajamo vedno bolj srečni in izpopolnjeni ljudje. Skupno dobro ni samo materialni »stanje«, ampak tudi kakovost naših odnosov, pravična pravna ureditev in vzgoja novih rodov, ki nam zagotavljajo prihodnost, ter duhovna opora in kreposti, ki osmišljajo naše življenje. Odgovornost za skupno dobro je del našega domoljubja. Z izrazom **domoljubje** označujemo dejavnosti, ki so ljubezen do domovine. Domoljubje ni nič drugega kakor povsem upravičena in potrebna narodna zavest, ko vemo, kdo smo, od kod prihajamo in kaj moramo tudi v prihodnosti biti in ostati.

Naša prihodnost je usodno povezana z zdravim in naravnim družinskim življenjem. Cerkev **družino** brani kot Božjo ustanovo in od svojih članov pričakuje, da bodo sklepali zakonske zveze in na njih gradili trdne temelje. Podobno velja za spoštovanje človeškega življenja od naravnega spoštovanja do smrti. Bog je »Bog živih in ne mrtvih« (1 K 20 28). Zato je

